

Özlem, uzak olan bir varlığa karşı duyduğumuz kavuşma isteğidir. Sadece insana karşı duyulan bir duygu değildir. Kişiler herhangi bir insana özlem duyabilecekleri gibi, bir yere, bir eyleme, duruma veya başka varlığa da özlem duyabilir. Özlem, sevgi ile kardeştir aslında. Onun olduğu yerde sevgi de vardır; çünkü insan sevdiğini özler sadece.

Özlem, birçok şaire ilham kaynağı ve şiirlerine konu olmuştur. Bu duygu kimi zaman güzel kimi zaman ise çilelidir. Eğer vuslat yani kavuşma yoksa özlemin sonunda, bu duygu çekilmez bir hal alabilir. Ölen bir sevdiğimize duyduğumuz özlem, bu dünya için kavuşması yani mutlu sonu olmayan bir duygudur. Çekilmesi gerçekten zordur. Ancak kimi zaman, özlediğimiz kişi veya varlığa kavuşacağımız an bellidir. "Sayılı günler tez geçer." sözünden de anlaşılacağı gibi bu duygu insana pek de acı vermez. "Beklenen gün gelecekse, çekilen çile kutsaldır." derler. İşte beklenen gün, özlemin sona ereceği gündür.

İnsanlar çoğu defa sahip olduğu şeyin kıymetini bilmez. Ne zaman ki o şeyi kaybeder, aslında onun ne kadar değerli olduğunu daha iyi anlar. Bu manada düşünüldüğünde, mutlu sonu olan özlemler güzeldir aslında; çünkü sahip olduklarımızın değerini daha iyi anlamamızı sağlar.